

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 9. februar 2022
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Amanda Alberte Heino
Stilling
Sagsnr.: 2021-0049-0142
Dok.: 2273975

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland, kriminallov for Grønland og forskellige andre love (Gennemførelse af politireform og etablering af ny politiklageordning, indførelse af motivationsbehandlingspladser for seksualforbrydere i Anstalten i Nuuk, forhøjelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af mindreårige, styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.)

1. Høringen

Det bemærkes, at udkastet til lovforslag har været i fire separate høringer.

Den del af lovforslaget, der primært vedrører reform af politi- og anklagemyndighed samt ny politiklageordning (lovforslagets § 1, nr. 1-2, § 1, nr. 4, § 1, nr. 11-14, § 1, nr. 25-33, § 2 nr. 2, § 2, nr. 17, § 2, nr. 35, og §§ 3-6), har i perioden fra den 11. november 2019 til den 9. december 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Institut for Menneskerettigheder, Kredsdommerforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Politiforbundet i Danmark, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Samme del af lovforslaget har endvidere i perioden fra den 9. januar 2020 til den 6. februar 2020 været sendt i høring hos følgende grønlandske myndigheder og organisationer mv.:

Avannaata Kommunia, Forsvarerforeningen i Grønland, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Grønlandske Advokater, Kommune Kujalleq, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Politiklagenævnet i Grønland og Qeqqata Kommunia.

Den del af lovforslaget, der vedrører initiativer møntet på en styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser og beskyttelse af vidner (lovforslagets § 1, nr. 5-9, § 1, nr. 12, § 1, nr. 15-22, og § 1, nr. 24), har i perioden fra den 26. maj 2020 til den 23. juni 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Avannaata Kommunia, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Det Grønlandske Nævn vedrørende Erstatning fra Staten til Ofre for Forbrydelser, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Fængselsforbundet, Grønlandske Advokater, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Kommune Qeqertalik, Kredsdommerforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Politiforbundet i Danmark, Politiklagenævnet i Grønland, Qeqqata Kommunia, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af motivationsbehandlingspladser for seksualforbrydere i Anstalten i Nuuk, forhøjelse af foranstaltningens niveauet for voldtægt af mindreårige, tiltag mod indtagelse af alkohol og euforiserende stoffer i anstalterne, betinget offentlig påtale af grove ærefornærmelser, kriminalisering af selvhvidvask, udvidelse af adgangen til at foretage udbyttekonfiskation og pålæg af psykologbehandling i forbindelse med afsigelse af domme til tilsyn (lovforslagets § 1, nr. 3, § 1, nr. 10, § 1, nr. 23, § 2, nr. 1, § 2, nr. 3-6, § 2, nr. 10-13, § 2, nr. 15-16, § 2, nr. 18-21, og § 2, nr. 30-32), har i perioden fra den 14. januar 2021 til den 11. februar 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Avannata Kommunia, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, Børnetalsmanden – MIO, Børnesagens Fællesråd, Danske Advokater, Det Grønlandske Hus, Det Kriminalpræventive Råd, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer, Foreningen Grønlandske Børn, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlandske Advokater, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Højesteret, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Kredsdommerforeningen, Kriminalforsorgsforeningen, Landsforeningen af Nuværende og Tidligere Psykiatribrugere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsforsvareren for Grønland, Landsorganisationen mod Seksuelle Overgreb, Politiforbundet i Danmark, Politiklagenævnet i Grønland, Retten i Grønland, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Vestre Landsret, Østre Landsret og Qeqqata Kommunia.

Den del af lovforslaget, der primært vedrører kriminalisering af uretmæssig afskydning af håndvåben i bymæssig bebyggelse, øget vidnebeskyttelse, justering af betingelserne for anvendelse af observationscelle (lovforslagets § 2, nr. 7-9, § 2, nr. 14, § 2, nr. 22-29, og § 2, nr. 33-34), har været i offentlig høring i perioden fra den 10. december 2018 til den 10. januar 2019 hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsvarerforeningen i Grønland, Fængselsforbundet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforsvareren for Grønland, Kredsdommerforeningen, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlandske Advokater, Institut for Menneskerettigheder, Politiforbundet i Danmark, Retten i Grønland, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Denne del af lovforslaget har endvidere i perioden fra den 20. december 2018 til den 10. januar 2019 af Grønlands Selvstyre været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Avannaata Kommunia, Godthaab Jagtforening, Grønlands Erhverv, Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK), Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik

Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Meeqqat Inuusuttullu Oqaloqatigiinnit-tarfiat (MIO) – Børnetalsmanden, Orsiivik ApS, Qalut Vónin A/S, Qeqqata Kommunian, Sammenslutningen af Fiskere og Fangere i Grønland (KNAPK) og Sammenslutningen af Fritidsjægere og Fritidsfiskere (TPAK).

Det bemærkes, at den udgave af lovforslaget, der blev sendt i høring, indeholdt et udkast til ændring af våbenlov for Grønland, som imidlertid er taget ud efter ønske fra det daværende Naalakkersuisut.

2. Høringssvarene vedr. reform af politi- og anklagemyndighed samt ny politiklageordning (lovforslagets § 1, nr. 1-2, § 1, nr. 4, § 1, nr. 11-14, § 1, nr. 25-33, § 2 nr. 2, § 2, nr. 17, § 2, nr. 35, og §§ 3-6)

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Advokatrådet, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Domstolsstyrelsen, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Institut for Menneskerettigheder, Kommuneqarfik Sermersooq, Landsforsvareren for Grønland, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

2.1. Generelt

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Landsforsvareren for Grønland, Retten i Grønland, Rigspolitiet og Rigsadvokaten har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Institut for Menneskerettigheder finder det positivt, at der nu tages skridt til at modernisere politiet og reformere politiembedet og anklagemyndigheden, herunder at det kriminalitetsforebyggende arbejde søges styrket med reformen. Instituttet finder det endvidere positivt, at der tages skridt til at modernisere området for klager over politiet, og at det foreslås at etablere Rådet for Politiklagesager i Grønland.

Kommuneqarfik Sermersooq støtter op om forslaget til en bredt funderet, styrket indsats i det kriminalitetsforebyggende arbejde, dels gennem strategisk planlægning på specifikke indsatsniveauer, dels organisatorisk gennem oprettelse af kredsrådet og udarbejdelsen af lokale samarbejdsplaner.

2.2. Politireformen

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Justitsministeriet præciserer lovudkastet i forhold til, hvilken status lov om politiets virksomhed (politiloven) har i Grønland, som der henvises til flere steder i udkastet.

Justitsministeriet bemærker, at Grønlands Selvstyre har tilsluttet sig et udkast til kongelig anordning om ikrafttræden af politiloven for Grønland. Denne forventes at træde i kraft senest samtidig med nærværende lovforslag.

2.3. Reform af anklagemyndigheden

Institut for Menneskerettigheder noterer sig, at statsadvokaterne i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 61 e indtil videre vil kunne overtage behandlingen af visse kriminalsager, herunder ved kredsretterne. Instituttet bemærker i den forbindelse, at det i sagens natur er væsentligt, at de personer, som møder i retten, kender til grønlandske forhold, herunder statsadvokaternes personale.

Justitsministeriet bemærker, at instituttets høringssvar har givet anledning til at præcisere bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 61 e, således at det nu fremgår, at den enkelte sag under alle omstændigheder forudsættes forankret hos Grønlands Politi, og at Grønlands Politi i nødvendigt omfang orienterer statsadvokaten om relevante grønlandske forhold. Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at den foreslåede bestemmelse i § 61 e forudsættes anvendt i meget begrænset omfang.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Rådet for Grønlands Retsvæsen foretager en grundig drøftelse af, om reformen af anklagemyndigheden og politiet giver anledning til en lignende reform af forsvarergerningen, herunder under hensyntagen til, om landsforsvarerembedet udgør en tilstrækkelig styrkelse af forsvarerne med henblik på at sikre et effektivt forsvar i kriminalsager.

Justitsministeriet er enig i vigtigheden af, at tiltalte har adgang til et effektivt forsvar som forudsætning for en retfærdig rettergang. Blandt andet derfor har Justitsministeriet udpeget en landsforsvarer for Grønland, der varetager uddannelsen og rådgivningen af de autoriserede forsvarere.

Landsforsvareren har således til opgave at varetage hensynet til et effektivt forsvar i kriminalsager og skal i den forbindelse forestå grund- og efteruddannelsen af de autoriserede forsvarere i Grønland, herunder udarbejde og afholde kurser samt varetage den nærmere administration heraf. Endvidere skal landsforsvareren rådgive og føre tilsyn med forsvarerne ved at besøge kredsretterne i Grønland og fungere som bindeled mellem domstolene og forsvarerforeningen. Landsforsvareren har således en afgørende rolle med at sikre et effektivt forsvar i kriminalsager i Grønland.

Der har med den såkaldte justitspulje og nordatlantpulje været afsat henholdsvis 3,5 mio. kr. i årene 2019-2022 og 7,5 mio. kr. i årene 2018-2021 til styrkelse af landsforsvarerembedet. De afsatte midler har medvirket til at afhjælpe det efterslæb, der var i uddannelsen af autoriserede forsvarere. Hermed er det blevet sikret, at der er tilstrækkeligt med autoriserede forsvarere til at møde i kriminalsager i kredsretterne.

Justitsministeriet er løbende opmærksom på landsforsvarerordningen og forsvareruddannelsen, herunder om der er behov for nye initiativer.

Det bemærkes i den forbindelse, at landsforsvarerordningen og forsvareruddannelsen blev drøftet på mødet i Rådet for Grønlands Retsvæsen i 2021. En evaluering af ordningen er forud herfor fremsendt til Folketingets Grønlandsudvalg og Folketingets Retsudvalg den 29. september 2021 (Folketingets Grønlandsudvalg 2020-21 (Alm. del) – bilag 76 og Folketingets Retsudvalg 2020-21 (Alm. del) – bilag 463). Der er overordnet set stor tilfredshed med landsforsvarerordningen og det nuværende faglige niveau på forsvareruddannelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at Rådet for Grønlands Retsvæsen på Rådets møde i 2022 skal have en tværgående drøftelse af professionalisering af retsvæsenets aktører, og i den forbindelse vil rådet drøfte forsvarerordningen mere indgående.

2.4. Ny Politiklageordning

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Justitsministeriet i udkastets kapitel 42 a om klage til Politiklagenævnet præciserer sagsgangen i forhold til brugen af dansk henholdsvis grønlandsk, herunder at Politiklagemyndigheden oversætter afgørelser og sagsakter mellem dansk og grønlandsk, hvis klageren eller den indklagede ønsker det.

Justitsministeriet bemærker, at instituttets hørings svar har givet anledning til at præcisere i lovbemærkningerne, at Politiklagemyndigheden ved behandlingen af politiklagesager i Grønland skal anvende de samme sags gange i forhold til brugen af dansk henholdsvis grønlandsk som ved behandlingen af sager under den nuværende politiklagenævnsordning i Grønland. Der vil således ske oversættelse af dokumenter fra dansk til grønlandsk og omvendt samt medvirke tolk ved afhøringer mv., når dette er nødvendigt. Dette svarer til praksis i Politiklagemyndighedens sagsbehandling i øvrigt.

Den Uafhængige Politiklagemyndighed bemærker, at lovudkastets § 493 h, stk. 5, ikke ses at være identisk med den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 3, 2 pkt., hvoraf det fremgår, at politiets samtykke til at gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af materialet alene er nødvendigt for materiale omfattet af § 741 c, stk. 2, 2. pkt.

Endvidere bemærker Politiklagemyndigheden, at der ikke i lovudkastet indgår en bestemmelse svarende til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5.

For så vidt angår lovudkastets § 493 h, stk. 5, bemærker Justitsministeriet, at bestemmelsen er ændret således, at det nu fremgår direkte, at bisidderen ikke uden Politiklagemyndighedens samtykke må gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af materiale i sagen, som ikke vedrører forurettede. Sagens materiale vedrørende forurettede udgør forurettedes forklaring til Politiklagemyndigheden og andre dokumenter i sagen vedrørende den forurettede, f.eks. lægelige udtalelser mv.

I forhold til bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5, bemærkes, at lovudkastets § 493 h er ændret således, at den nu indeholder en bestemmelse svarende til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 5. Med bestemmelsen får en bisidder, der er antaget af den forurettede eller, hvis forurettede er afgået ved døden, af forurettedes nære pårørende, samme beføjelser som en beskikket bisidder, også selv om sagen ikke er omfattet af § 493 h, stk. 1.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at lovudkastets § 493 h, stk. 4, er ændret således, at det nu også fremgår, at bisidderen har ret til at gøre indsigelse mod en bevisførelse i strid med retsplejelovens § 157, stk. 2, og at retsmøder, hvor forurettede skal afhøres, så vidt muligt berammes efter aftale med bisidderen. Samtidig præciseres det, at bisidderen skal underrettes om andre retsmøder. Hermed er bestemmelsen i § 493 h, stk. 4, gjort identisk med den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 1, som finder anvendelse efter lovens § 1020 h, stk. 4, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i kapitel 66 a om forurettede i øvrigt finder anvendelse. Ændringen er nødvendig, idet den grønlandske retsplejelovs kapitel 33 om forurettede ikke indeholder en bestemmelse, der svarer til den danske retsplejelovs § 741 c, stk. 1.

Den Uafhængige Politiklagemyndighed foreslår desuden, at det bør fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, på hvilken måde en fravigelse af § 493 h, stk. 3 og 4, i praksis skal foregå i de situationer, der omfattes af stk. 6.

Justitsministeriet bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne til forslagets § 493 h, stk. 6, at bestemmelsen er indsat med henblik på at give Politiklagemyndigheden de samme muligheder i forhold til en beskikket bisidder, jf. forslaget til § 493 h, stk. 1, som politiet efter retsplejelovens § 340, stk. 4, har for at begrænse forsvarerens adgang til oplysninger, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det nødvendigt.

Som det også er tilfældet for politiet efter retsplejelovens § 340, stk. 4, er det Politiklagemyndigheden, der selvstændigt afgør, om bestemmelsen i § 493 h, stk. 6, skal anvendes. Hvis forurettede er uenig i lovligheden af Politiklagemyndighedens afgørelse, kan spørgsmålet indbringes for retten efter retsplejelovens § 341.

Herudover har **Den Uafhængige Politiklagemyndighed** haft en række sproglige og redaktionelle bemærkninger samt forslag til ændringer.

Justitsministeriet har indarbejdet Politiklagemyndighedens bemærkninger og ændringsforslag i lovforslaget.

2.5. Overførsel af forvaringsdømte i udslusningsforløb

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der etableres adgang til at klage over afgørelser om overførsel af en indsat fra en åben afdeling til forvaringsafdelingen i Nuuk, herunder forvaringsdømte i udslusningsforløb. Institutet bemærker, at instituttet tidligere har anbefalet en lignende klageadgang i forbindelse med et høringssvar af 27. januar 2017 til forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminalloven (anbringelse af forvaringsdømte mv.).

Justitsministeriet bemærker, at der ved lov nr. 1718 af 27. december 2018 om ændring af retsplejelov for Grønland og kriminallov for Grønland (Anbringelse af forvaringsdømte mv.) blandt andet blev skabt hjemmel til, at der kan ske overførsel af forvaringsdømte, der er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i Nuuk og fra denne afdeling til åben afdeling i anstalt i Grønland.

Med loven blev der ikke etableret en klageadgang for afgørelser om tilbageførsel af en forvaringsdømt fra åben afdeling til en forvaringsafdeling.

Det fremgår af den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget, at Justitsministeriet ikke fandt anledning til at ændre udgangspunktet i kriminallovens § 245, stk. 3, om, at afgørelser, der træffes af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Justitsministeriet bemærker, at der med nærværende lovforslag foreslås indført hjemmel til, at der kan ske overførsel af forvaringsdømte, der som led i et udslusningsforløb er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk, hvis den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i åben afdeling, eller hvis denne anbringelse viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed. Som det fremgår af pkt. 2.3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger er baggrunden herfor, at det ikke kan antages, at der med lov nr. 1718 af 27. december 2018 er skabt hjemmel til, at der kan ske overførsel af de forvaringsdømte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. august 2019 som led i et udslusningsforløb var anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk.

Justitsministeriet finder heller ikke for så vidt angår denne gruppe forvaringsdømte anledning til at ændre kriminallovens udgangspunkt om, at afgørelser, der træffes af ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er herved lagt vægt på

de samme forhold, som dem, der fremgår af den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget til lov nr. 1718 af 27. december 2018.

3. Høringssvarene vedr. initiativer møntet på en styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser og beskyttelse af vidner (lovforslagets § 1, nr. 5-9, § 1, nr. 12, § 1, nr. 15-22, § 1, nr. 24)

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Advokatrådet, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Domstolsstyrelsen, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Institut for Menneskerettigheder, Retten i Grønland, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

3.1. Generelt

Advokatrådet, Domstolsstyrelsen, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Rigspolitiet og Rigsadvokaten har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Danske Advokater finder det positivt, at de forbedringer på området, der allerede er gennemført i Danmark, også gennemføres i Grønland.

3.2. Vejledning og information

Institut for Menneskerettigheder anfører, at ministeriet med fordel kunne overveje, om ændringen af retsplejelov for Grønland skal afspejle den forventede udstedelse af anordning om ikrafttræden for Grønland af ændringer af offererstatningsloven, således at den foreslåede affattelse af § 336 i retsplejelov for Grønland med rette bør henvise til offererstatningslovens § 10, stk. 4.

Justitsministeriet bemærker, at den omtalte anordning trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. anordning nr. 2461 af 14. december 2021 om ikrafttræden

for Grønland af forskellige love om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

På den baggrund har Justitsministeriet revideret lovudkastet, så det nu fremgår af pkt. 2.2.1.1 om gældende ret, at politiet efter den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 336, stk. 2, skal vejlede om muligheden for at ansøge om erstatning hos Det Grønlandske Nævn vedrørende Erstatning fra Staten til Ofre for Forbrydelser og i den forbindelse udlevere et ansøgningsskema. Det fremgår i forlængelse heraf, at politiets vejledningsforpligtelse ligeledes fremgår af § 10, stk. 4, i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven), som er sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 472 af 25. september 1984 og senest ændret ved anordning nr. 2461 af 14. december 2021.

3.3. Udvidelse af bistandebisidderordningen

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Justitsministeriet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 333, stk. 3, beskriver, hvad der skal forstås ved »belastende omstændigheder« og »særligt behov for bistand«. Instituttet anfører endvidere, at det herudover ikke fremgår, hvornår der er en formodning for, at betingelserne for beskikkelse af en bistandebisidder er opfyldt. En sådan formodning kan efter instituttets opfattelse indføres i sager, hvor forurettede er afgået ved døden som følge af en overtrædelse af kriminallovens § 86 (manddrab).

Justitsministeriet bemærker, at det følger af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 333, stk. 3, at retten i tilfælde, hvor den forurettede er afgået ved døden som følge af forbrydelsen, efter anmodning kan beskikke en bistandebisidder for forurettedes efterladte nære pårørende, når særlige hensyn taler for det.

Det fremgår af lovudkastets pkt. 2.3.2 om Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning, at beskikkelse af en bistandebisidder i sådanne tilfælde forudsætter, at der foreligger nogle særlige forhold, og det er således ikke i sig selv tilstrækkeligt, at den nærtstående har mistet et familiemedlem. Det fremgår i forlængelse heraf, at det må bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, hvor det navnlig bør indgå, om en pårørende skal vidne under belastende omstændigheder eller i øvrigt i forhold til kriminalsagen har et særligt behov for bistand.

Justitsministeriet bemærker endvidere, at afgrænsningen af den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde svarer til den afgrænsning, som er foretaget i forhold til den danske retsplejelovs § 741 a, stk. 5. Hensigten med denne afgrænsning er at give retterne en så vid skønmæssig beføjelse, at retterne kan beskikke en bistandsbisidder for forurettedes efterladte nære pårørende i de situationer, hvor retterne på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagen vurderer, at der er et særligt behov herfor.

På den baggrund finder Justitsministeriet det ikke hensigtsmæssigt at afgrænse eller præcisere de anførte eksempler yderligere eller at opstille særlige formodningsregler, idet dette utilsigtet ville kunne begrænse bestemmelsens anvendelse.

3.4. Forholdet til de databeskyttelsesretlige regler

Datatilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger udført af grønlandske myndigheder vil ske i overensstemmelse med persondataloven og tilslutter sig på det foreliggende grundlag den vurdering, som fremgår af særligt afsnit 2.2.5.2.2 af lovudkastet. For så vidt angår den praktiske videregivelse af personoplysninger bemærker Datatilsynet i øvrigt, at det er tilsynets opfattelse, at der skal anvendes kryptering ved transmission af fortrolige og følsomme personoplysninger over internettet. Endelig forudsætter Datatilsynet, at tilsynet i overensstemmelse med persondatalovens § 56 vil blive hørt over eventuelle fremtidige udkast til regler, i det omfang reglerne vedrører behandling af personoplysninger, herunder eventuelle bestemmelser om at persondatalovens regler ikke finder anvendelse.

Justitsministeriet har noteret sig Datatilsynets bemærkninger. Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 336 b, stk. 3, i lovudkastet, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om underretningsordningen, herunder om at afgørelser ikke kan påklages til en højere administrativ myndighed, og at persondatalovens bestemmelser om oplysningspligt ikke finder anvendelse i forhold til den dømte. Justitsministeriet vil i forbindelse med udnyttelse af denne bemyndigelsesbestemmelse foretage høring af Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens § 56 som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016.

3.5. Adhæsiionsprocessen

Retten i Grønland finder det ikke hensigtsmæssigt, at anklagemyndigheden i Grønland fortsat pålægges at varetage adhæsionsprocessen, der efter Retten i Grønlands vurdering i sin karakter og indhold i mange tilfælde vil ligge væsentligt ud over, hvad man med rimelighed kan forvente, at politiuddannede anklagere har de juridiske forudsætninger for at varetage.

Retten i Grønland foreslår på den baggrund, at der i tilknytning til de foreslåede bestemmelser om bl.a. vejledning af forurettede og udvidelse af muligheden for at beskikke bistandsbisidder for forurettedes pårørende, tillige etableres en mulighed for, at retten kan beskikke en juridisk uddannet bistandsadvokat i visse sager vedrørende personfarlig kriminalitet (alvorlige sager, sager hvor børn er forurettede og sager med særligt komplicerede erstatningsspørgsmål).

I forlængelse heraf anbefaler Retten i Grønland herudover en række yderligere tiltag, som ikke umiddelbart har sammenhæng med lovudkastet, bl.a., at der tilvejebringes mulighed for, at kredsretten i medfør af retsplejelovens § 334, stk. 2, kan afvise at tage stilling til et erstatningskrav – også for personskade – hvis de oplysninger, der ligger til grund for kravet, er ufuldstændige.

Justitsministeriet bemærker, at grundlaget for udformningen af de gældende regler om påkendelse af civile krav i forbindelse med behandlingen af kriminalsager i Grønland (adhæsionsprocessen) er beskrevet i Retsvæsenkommissionens betænkning nr. 1442/2004, om det grønlandske retsvæsen, bind 2, s. 527 ff. Det fremgår i den forbindelse af betænkningen, at årsagen til, at der ikke som i Danmark er indført en ordning i Grønland med mulighed for advokatbeskikkelse til forberedelse af erstatningsspørgsmål, skyldes, at pligten til at fremme erstatningskravet efter kommissionens opfattelse i stedet mest hensigtsmæssigt bør påhvile politiet med henblik på at give civile krav mod gerningsmanden en mere central placering i kriminalsagsprocessen og dermed styrke den forurettedes processuelle retsstilling. Det anføres i forlængelse heraf, at en lang række af de sager, hvor den forurettede vil have et civilt krav mod gerningsmanden, desuden kan behandles og afgøres af Det Grønlandske Nævn vedrørende Erstatning fra Staten til Ofre for Forbrydelser.

Udformningen af § 334, i retsplejelov for Grønland, om behandlingen af civile krav under kriminalsagen skal derfor ses i lyset af, at pligten til at fremsætte erstatningskrav på den forurettedes vegne tilkommer politiet og

ikke en til formålet beskikket advokat, sammenholdt med Retsvæsenkommissionens ønske om at styrke den forurettedes processuelle retsstilling og samtidig give civile krav mod gerningsmanden en mere central placering i kriminalsagsprocessen.

Bl.a. er adgangen til at henskyde behandlingen af det civile krav til sædvanligt civilt søgsmål efter bestemmelsens stk. 2 begrænset til tilfælde, hvor erstatningskravet angår tingskade og rejser vanskelige retlige eller bevismæssige spørgsmål, ligesom det er en betingelse, at retten forinden forgæves har søgt at mægle forlig. Denne snævre adgang til at henskyde behandlingen af civile krav til sædvanlige civile søgsmål har således til formål at varetage væsentlige hensyn til den forurettede, som selv er nødsaget til at anlægge en civil sag mod tiltalte/skadevolderen, i tilfælde hvor erstatningskravet ikke afgøres under kriminalsagen.

Det bemærkes, at Justitsministeriet er opmærksom på, at der kan peges på en række udfordringer forbundet med, at det i Grønland ikke i dag er muligt for retterne at beskikke en juridisk uddannet bistandsadvokat. På den baggrund udarbejdede Justitsministeriet en indledende afdækning af mulighederne for indførelse af en bistandsadvokatorordning i Grønland, som blev drøftet på mødet i Rådet for Grønlands Retsvæsen i 2021. Overvejelserne forventes fortsat på det kommende møde i Rådet i 2022, hvor professionalisering af retsvæsenets aktører skal drøftes. Retten i Grønlands anbefalinger vedrørende adhæsiionsprocessen vil i relevant omfang blive inddraget i det videre arbejde.

4. Høringssvarene vedr. indførelse af motivationsbehandlingspladser for seksualforbrydere i Anstalten i Nuuk, forhøjelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af mindreårige, tiltag mod indtagelse af alkohol og euforiserende stoffer i anstalterne, betinget offentlig påtale af grove ærefornærmelser, kriminalisering af selvhvidvask, udvidelse af adgangen til at foretage udbyttekonfiskation og pålæg af psykologbehandling i forbindelse med afsigelse af domme til tilsyn (lovforslagets § 1, nr. 3, § 1, nr. 10, § 1, nr. 23, § 2, nr. 1, § 2, nr. 3-6, § 2, nr. 10-13, § 2, nr. 15-16, § 2, nr. 18-21, og § 2, nr. 30-32)

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Advokatrådet, Børnetalsmanden – MIO, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Det Grønlandske Hus, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Domstolsstyrelsen, Finanstilsynet, Foreningen Grønlandske Børn, Fængselsforbundet, Grønlands Landsret, Institut for Menneskerettigheder, Kriminalforsorgsforeningen, Landsforeningen SIND, Landsorganisationen mod Seksuelle Overgreb, Politiforbundet i Danmark, Retten i Grønland, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Vestre Landsret og Østre Landsret.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

4.1. Generelt

Advokatrådet, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Kriminalforsorgsforeningen, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Vestre Landsret og Østre Landsret har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Landsorganisationen mod seksuelle overgreb støtter fokus på seksuelle overgreb, voldtægt og behandlingspladser. Organisationen håber, at lovforslaget vil føre til øget forebyggelse af seksuelle overgreb og øget støtte til voksne med senfølger af seksuelle overgreb i barndommen og ungdommen.

Landsforeningen SIND har bemærket, at der for tiden pågår et arbejde i regi af SIND, hvis formål er at styrke SUGISAQ i Nuuk, der er en form for søsterorganisation til SIND. Lovforslaget er efter SIND's og SUGISAQ's opfattelse velbegrunder, navnlig styrkelsen af den sundhedsfaglige indsats i Nuuk.

Det Grønlandske Hus i København bemærker, at der som en yderligere indsats mod euforiserende stoffer i anstalterne kan peges på, at det kan overvejes at indføre et kontantløst samfund i anstalterne i Grønland med inspiration fra Herstedvester Fængsel i Danmark.

Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet på baggrund af Det Grønlandske Hus' høringssvar har anmodet Direktoratet for Kriminalforsorgen om at overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at indføre kontantløse betalinger i anstalterne i Grønland. Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at

etablering af en løsning med kontantløse anstalter i Grønland fagligt set vil være hensigtsmæssig, men at Kriminalforsorgen i Grønland ikke har den it-infrastruktur, som kræves for at etablere kontantløse institutioner.

Børnetalsmanden har generelt givet udtryk for støtte til forslagene om skærpelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af børn ved samleje og andet seksuelt forhold, indførelse af behandlingspladser i Nuuk samt indførelsen af mulighed for at foretage konfiskation hos børn under 15 år og udvidet adgang til udbytte konfiskation i sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Foreningen Grønlandske Børn ser positivt på indførelse af mulighed for at foretage konfiskation hos børn under 15 år, da den nuværende retsstilling kan medføre, at børn bliver inddraget i voksnes kriminelle handlinger. Det er samtidig foreningens vurdering, at en ændring i muligheden for at foretage konfiskation åbner op for at kunne iværksætte tiltag for at hjælpe unge ud af en kriminel løbebane.

Justitsministeriet har noteret sig synspunkterne.

4.2. Skærpelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af børn ved samleje og andet seksuelt forhold

Det Kriminalpræventive Råd har bemærket, at en forskningsoversigt fra Justitsministeriet peger på, at straffens længde ikke umiddelbart har stor betydning for gerningsmandens recidiv. Rådet peger på, at straffens længde kun i begrænset omfang påvirker mængden af kriminalitet, der begås. Derimod er vished om straf væsentligere end straffens længde i et forebyggelsesmæssigt perspektiv. Derfor peger rådet på, at der også bør være fokus på, at overgreb i øget omfang anmeldes og retsforfølges.

Justitsministeriet er enig i, at der er vigtigt, at der er fokus på, at overgreb i øget omfang anmeldes og retsforfølges. I den forbindelse kan det oplyses, at Grønlands Politi i 2020 har iværksat en landsdækkende oplysnings- og anmeldelseskampagne, der netop har til formål at få børn og unge til at anmelde seksuelle overgreb. Denne blev i 2021 udvidet til at omfatte materiale til fagprofessionelle for at kunne hjælpe børn med disse anmeldelser. Grønlands Politi har desuden udarbejdet en rapport om anmeldelsesbarrierer, der indeholder en analyse af anmeldelser af seksuelle overgreb mod børn og unge, herunder en række anbefalinger til at få endnu flere til at anmelde et overgreb. Et af elementerne er et styrket og mere formaliseret

samarbejde med fagprofessionelle på f.eks. social- og skoleområdet med henblik på at opfange eventuelle overgreb. I tilknytning hertil kan undervisning af fagprofessionelle, udarbejdelse af vejledninger og fastlæggelse af procedurer for videregivelse af oplysninger om eventuelle overgreb nævnes. Politiet er således allerede i gang med at implementere anbefalingerne.

Grønlands Landsret har bemærket, at retspraksis for foranstaltninger i de groveste sager om voldtægt af et barn, hvor der er tale om gentagne voldtægter og over en længere periode, typisk i familieforhold, ligger på mellem 5 og 5½ års anstaltsanbringelse. En forhøjelse af foranstaltningsniveauet med 50 pct. i disse sager vil indebære, at der kan idømmes mellem 7 og 8 års anstaltsanbringelse, hvilket også er foranstaltningsniveauet i grovere drabsager.

Retten i Grønland har bemærket, at lovforslaget indebærer en nyskabelse, idet der lovgives med det formål at udstikke nærmere retningslinjer om foranstaltningsniveau for overtrædelse af en konkret bestemmelse i kriminalloven med henblik på at forhøje foranstaltningsniveauet i forhold til gældende ret.

Foreningen Grønlandske Børn vurderer, at det set i forhold til barnets retsfølelse ikke vil være tilstrækkeligt at forhøje foranstaltningsniveauet med 50 pct. i sager om voldtægt af børn ved samleje eller andet seksuelt forhold. Foreningen foreslår, at der anvendes en minimumsforanstaltning, og at der igangsættes en evaluering af kriminalloven, samt at der indføres et obligatorisk behandlingsforløb for krænkerere.

Justitsministeriet har noteret sig Grønlands Landsrets og Retten i Grønlands bemærkninger om foranstaltningsniveauet og nyskabelsen i relation til at udstikke nærmere retningslinjer om det konkrete foranstaltningsniveau.

Justitsministeriet bemærker i relation til forslaget fra Foreningen Grønlandske Børn om obligatorisk krænkerbehandling, at der på Inatsisartuts efterårssamling i 2020 blev fremsat forslag til inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at rette henvendelse til Justitsministeriet med henblik på at få indført regler om, at dømte seksualforbrydere også skal kunne idømmes at modtage behandling. Et ændringsforslag blev imidlertid vedtaget af Inatsisartut, idet psykiatrisk og medicinsk behandling af lægetiske grunde ikke bør påtvinges dømte og har en begrænset effekt, hvis den dømte

ikke er motiveret. Det fremgår af det vedtagne ændringsforslag, at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til rigsmyndighederne med en anmodning om, at det sikres, at personer, der er dømt til anstaltsanbringelse for seksuelle overgreb, i forbindelse med opholdet i anstalt tilbydes og motiveres til at modtage resocialiserende behandling, således at de ikke begår nye seksuelle overgreb. Justitsministeriet har allerede iværksat tre kriminalitetsforebyggende tiltag i Kriminalforsorgen i Grønland, herunder indførelse af motivationsbehandlingspladser i Anstalten i Nuuk, som dette lovforslag bl.a. skaber hjemmel til. Derudover er udviklet programindsatser, som skal understøtte og optimere den kriminalpræventive indsats over for personer dømt for seksualforbrydelser og Kriminalforsorgen er tillige blevet integreret i Behandlingsnetværket. Indsatserne har til formål at motivere og resocialisere dømte seksualforbrydere i Grønland.

4.3. Valg af afsoningsinstitution

Fængselsforbundet er enig i de foreslåede fravigelser af nærhedsprincippet.

Justitsministeriet har noteret sig bemærkningerne fra Fængselsforbundet.

Det Grønlandske Hus i København støtter oprettelsen af en særlig afdeling til seksualforbrydere. I den forbindelse peges på, at der ikke er de samme muligheder for at tilbyde indsatte i Grønland kønsdriftsdæmpende behandling, som der er for indsatte i Herstedvester Fængsel.

Justitsministeriet bemærker, at kønsdriftsdæmpende behandling er en sundhedsydelse, som varetages af selvstyret, da sundhedsområdet er et overtaget område.

Det Kriminalpræventive Råd bemærker, at der er et betydeligt recidiv hos gerningsmænd, der begår overgreb mod børn, og derfor er det vigtigt at styrke den forebyggende indsats over for denne gruppe. Rådet støtter således lovændringen, der muliggør en specialiseret behandlings- og resocialiseringsindsats i Anstalten i Nuuk. Rådet bemærker derudover, at der bør være fokus på, hvordan gerningsmændene bedst muligt integreres i lokalsamfundet efter endt foranstaltning.

Justitsministeriet har noteret sig forslagene fra Det Kriminalpræventive Råd og vil rette henvendelse til selvstyremyndighederne om muligheden for at sikre et styrket samarbejde med fokus på overgangen fra anstalt til frihed.

4.4. Initiativer for at modvirke alkohol- og narkotikamisbrug

Fængselsforbundet er enig i de foreslåede initiativer for at modvirke alkohol- og narkotikamisbrug.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at myndighederne løbende er opmærksom på, i hvilke tilfælde anbringelse i enrum er en proportional disciplinær foranstaltning i forbindelse med testning for indtagelse af ulovlige stoffer og alkohol, og om andre foranstaltninger er bedre egnede til formålet i det konkrete tilfælde.

Instituttet anbefaler endvidere, at myndighederne er opmærksomme på overholdelsen af den indsatsses retssikkerhedsgarantier i forbindelse med ikendelse af disciplinære foranstaltninger, samt hvordan psykiske skadevirkninger efter anbringelse i enrum kan forebygges, og hvad personalet skal gøre, hvis en indsat viser tegn på at lide skade.

Justitsministeriet har noteret sig bemærkningerne fra Fængselsforbundet og Institut for Menneskerettigheder.

5. Høringssvarene vedr. kriminalisering af uretmæssig afskydning af håndvåben i bymæssig bebyggelse, øget vidnebeskyttelse, justering af betingelserne for anvendelse af observationscelle (lovforslagets § 2, nr. 7-9, § 2, nr. 14, § 2, nr. 22-29, og § 2, nr. 33-34)

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Grønlands Erhverv, Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK), Grønlands Landsret, Institut for Menneskerettigheder, Kommuneqarfik Sermersooq, Politiforbundet i Danmark, Qalut Vónin A/S, Retten i Grønland, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Sammenslutningen af Fiskere og Fangere i Grønland (KNAPK), og

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

5.1. Generelt

Grønlands Landsret, Retten i Grønland, Rigsadvokaten, Den Danske Dommerforening, Politiforbundet i Danmark, Rigspolitiet, Sammenlutningen af fiskere og fangere i Grønland (KNAPK), Grønlands Erhverv og Kommuneqarfik Sermersooq har ikke bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Domstolsstyrelsen og Foreningen af Offentlige Anklagere bemærker, at de vil følge udviklingen i antallet af kriminalsager, som lovforslaget vil generere, da der på sigt kan blive behov for at tilføre myndighederne flere ressourcer.

5.2. Skudafgivelse i bebyggede områder

Qalut Vónin A/S anfører, at der i Nuuk findes en skydebane inden for bygrænsen.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, at forbuddet i den foreslåede § 90, stk. 2, i kriminalloven, omfatter enhver form for uretmæssig afskydning inden for en afstand af 500 meter fra bymæssig bebyggelse. Dette gælder uanset, om afskydningen sker til lands eller til vands.

Det bemærkes i den forbindelse, at det afgørende for, om der er tale om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, er, hvor skudafgivelsen finder sted fra, og ikke i hvilken retning der skydes.

Hvis der skydes i retning mod byen eller bygden, vil der imidlertid efter omstændighederne kunne være tale om en overtrædelse af kriminalloven i øvrigt, herunder forsætlig fareforvoldelse (§ 90, stk. 2). Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Idet det alene er uretmæssig afskydning, der er omfattet af bestemmelsen, er afskydning lovlig, hvis politiet har givet tilladelse hertil. Som eksempel nævnes i lovforslaget konkurrenceskydning på en af politiet særlig godkendt bane.

Justitsministeriet bemærker endvidere, at den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af det allerede eksisterende forbud i § 12 i de lokale politivedtægter, og at forbuddet derfor skal forstås i overensstemmelse hermed. Der foreslås således ikke ændringer i forbuddets anvendelsesområde.

5.3. Udelukkelse fra fællesskab

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Justitsministeriet sikrer, at de præcise rammer og vilkår for anvendelse af observationscelle fastsættes i en bekendtgørelse, der træder i kraft samtidig med lovændringen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 223 a, stk. 1, i kriminalloven, kan de enkelte institutioner under kriminalforsorgen bestemme, at en indsat kortvarigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde skal opholde sig i eget opholdsrum eller i særlig observationscelle.

Efter det foreslåede stk. 2 fastsætter ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland regler om indsattes ophold efter stk. 1, herunder om godkendelse og anvendelse af observationsceller.

Kriminalforsorgen i Grønland har oplyst, at man forventer at kunne udstede en bekendtgørelse om anbringelse efter kriminallovens § 223 a, der træder i kraft samtidig med loven.

5.4. Gennemførelse af foranstaltninger over for mentalt retarderede

Departement for Sundhed hilser præciseringen mellem psykisk syge og mentalt retarderede, herunder hvad der hører til henholdsvis sundhedsvæsnets og socialvæsnets ansvarsområde, velkommen.

6. Lovforslaget

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været sendt i høring, er der i det fremsatte lovforslag – foruden de nævnte ændringer i pkt. 2-5 oven for – foretaget følgende ændringer:

6.1 Lovudkastets § 64, stk. 4, er ændret således, at det nu fremgår, at de to lægmænd, der skal udpeges til Rådet for Politiklagesager i Grønland, udpeges af Inatsisartut i stedet for af Naalakkersuisut.

6.2. Lovudkastets § 336 b, stk. 2, er ændret således, at det fremgår, at reglerne i stk. 1, om underretning af forurettede ved den dømtes udgang og løsladelse mv. finder tilsvarende anvendelse i forhold til psykisk syge kriminelle i tilfælde, hvor der er afsagt dom til anbringelse i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark efter de tidligere gældende regler, dvs. den nu ophævede bestemmelse i kriminallovens § 161, stk. 2, eller efter den tidligere kriminallovs § 102, stk. 3.

6.3. Lovudkastets § 492 r og § 493 m er ændret således, at forsvarspersonale i tjenesten også er omfattet af Den Uafhængige Politiklagemyndigheds kompetence, når personalet udøver politimyndighed efter retsplejelovens § 62, stk. 3.

6.4. Lovudkastets § 493 m, stk. 2, er præciseret således, at militær straffelov ikke finder anvendelse i de tilfælde, der er omfattet af stk. 1.

6.5. Lovudkastets § 493 l er ændres således, at der som stk. 2 er indsat en ny bestemmelse, hvorefter udgifter til advokatbeskikkelse i sager, der er omfattet af stk. 1, afholdes af statskassen. Med stk. 2 fastslås det udtrykkeligt, at udgifter til advokatbeskikkelse i alle tilfælde afholdes endeligt af statskassen for den, der vælger at lade en erstatnings sag afgøre efter retsplejelovens kapitel 42, som fastlægger en særlig procedure for behandling af krav om erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning.

6.6. Efter ønske fra Naalakkersuisut og Politiforbundet lægges der i lovudkastet op til at afskaffe kravet om, at politimesteren skal have bestået juridisk kandidateksamen.

6.7. Det er tilføjet til kriminallovens § 22, stk. 1, at adgangen til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har fremsat begæring herom senest 6 måneder efter, at den pågældende har tilstrækkelig grundlag til at fremsætte begæring om påtale. Til stk. 2 er det tilføjet, at hvis fristen for begæring om offentlig påtale for en af de skyldige er overskredet, men ikke for de øvrige skyldige, afgør anklagemyndigheden, om en begæring om påtale mod disse skal tages til følge. Til stk. 3 er det tilføjet, at adgangen til at begære offentlig påtale bortfalder, når der er forløbet 6 måneder efter den forurettedes død.

6.8. Der lægges op til, at kriminallovens § 120 ophæves som konsekvens af, at rettighedsfortabelse og konfiskation med lovforslaget gøres til en anden retsfølge af en forbrydelse.

6.9. Lovudkastets § 2, nr. 15 er ændret i forhold til høringsudgaven, som indeholdte et forslag til et nyt kapitel 37 i afsnit III i kriminallov for Grønland om andre retsfølger af en forbrydelse. I lovudkastet foreslås det nu i stedet at ændre overskriften til afsnit II, således at der til overskriften tilføjes »andre retsfølger af en forbrydelse«.

Med lovforslaget vil overskriften til afsnit II i kriminalloven herefter være »De enkelte foranstaltninger og andre retsfølger af en forbrydelse«. Ændringen foretages med henblik på, at kapitel 35 om bistandsværger, kapitel 36 om rettighedsfortabelse og kapitel 37 om konfiskation fremover skal anses som andre retsfølger af en forbrydelse og ikke som foranstaltninger.

6.10. Herudover er der foretaget visse ændringer af sproglig og lovteknisk karakter.